

delsen, og datteren er afgiftsfri af værdien af de løbende ydelser men skal betale indkomstskat heraf, når de fremover udbetales.

Brugs- eller indtægtsnydelsen kan dog også være udformet således, at den udgør et helt eller delvist vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale. I denne situation indgår brugs- eller indtægtsnydelsen ikke som en del af gaven, og det foreslås derfor, at værdien af en sådan brugs- eller indtægtsnydelse kan fratrækkes i afgiftsgrundlaget. Beskatningen af en sådan brugs- eller indtægtsnydelse vil herefter udelukkende ske i henhold til de foreslåede regler i ligningslovens § 12B, jf. lovforslagets § 1.

En brugs- eller indtægtsnydelse kan eksempelvis anses for at være et vederlag i en gensidigt bebyrdende aftale, hvis gavegiver forbeholder sig selv brugs- eller indtægtsnydelsen af en kapital eller et formuegode. En far kan eksempelvis overdrage sin udlejningsejendom til sin søn. Overdragelsen berigtiges ved overtagelse af gæld, en kontant gave og ved at faderen forbeholder sig selv en indtægtsnydelse af de fremtidige lejeindtægter. I denne situation må indtægtsnydelsen anses for en del af sønnens vederlag for at overtage ejendommen. Sønnen betaler derfor alene 15 pct. afgift af selve gaven. Den kapitaliserede værdi af indtægtsnydelsen afgiftsberigtiges ikke. Den løbende ydelse behandles efter de foreslåede regler i ligningsloven.

Et andet eksempel er en situation, hvor en mor overdrager en post aktier til sin datter og forbeholder sig selv al fremtidigt afkast herfra. Moderens indtægtsnydelse må anses for at udgøre datterens vederlag for overdragelsen. Der skal derfor opgøres en kapitaliseret værdi af den løbende indtægtsnydelse. Den kapitaliserede værdi fratrækkes i aktiernes samlede værdi, hvorefter man har gavens egentlige værdi. Datteren skal betale 15 pct. i afgift af gavens værdi, og den løbende ydelse, som moderen fremover modtager, behandles efter de foreslåede regler i ligningsloven.

Såfremt den løbende ydelse opgives, kan der efter omstændighederne foreligge en afgiftspligtig gave, idet der i så fald ikke ydes fuldt vederlag.

Det foreslås i § 24, stk. 3, at uanset hvem gaven gives til indenfor gavepersonkredsen i boafgiftsloven, skal der betales almindelig gaveafgift. Ægtefæller, som ellers er afgiftsfri, skal betale 15 pct. i afgift af gaven udover det afgiftsfri grundbeløb nævnt i § 22, stk. 1. Ægtefæller får dermed mulighed for at anvende

bundfradraget på 43.700 kr. (1999-niveau), som årligt reguleres efter personskattelovens § 20.

§ 24, stk. 4, er en videreførelse af reglen i den nuværende § 24, stk. 2, 2. pkt.

§ 24, stk. 5, er en videreførelse af den gældende § 24, stk. 5.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1999 og har virkning for aftaler om løbende ydelser, der er indgået denne dato eller senere. For at sikre, at de hidtil gældende regler, som fortsat skal gælde for tidligere indgåede aftaler, der jo kan løbe mange år endnu, kan læses direkte i lovteksten og ikke i en overgangsbestemmelse, er der foretaget en opdeling af reglerne for løbende ydelser som led i gensidigt bebyrdende aftaler på to bestemmelser. Den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 12 B finder efter sit stk. 1, alene anvendelse på løbende ydelser, der udgør vederlag i aftaler, der er indgået den 1. juli 1999 eller senere. For aftaler indgået inden denne dato gælder den foreslåede § 12, stk. 7, 1.pkt., samt statsskattelovens § 4, hvorved de gældende regler videreføres for løbende ydelser, der udgør vederlag i aftaler, der er indgået før den 1. juli 1999. Begrundelsen herfor er dels, at det vil være særdeles kompliceret at gå ind og oprette en saldo bagud i tid, dels at aftaler indgået før lovens ikrafttræden er indgået på baggrund af de eksisterende regler om dobbeltbeskatning/dobbeltfradrag, hvorfor en eventuel anvendelse af de nye regler på sådanne gamle aftaler vil føre til en utilsigtet omfordeling mellem parterne.

§ 4 finder anvendelse på boer og anmeldelser vedrørende personer, som afgår ved døden den 1. juli 1999 eller senere. For succession får loven virkning ved indtrædelse efter 1. juli 1999 eller senere. I tilfælde, hvor der skal betales afgift af førstafdødes del af et fællesbo som følge af, at den efterlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab, og boet ikke skiftes, finder § 4 anvendelse for ægteskaber indgået efter den 1. juli 1999. § 4 finder anvendelse på arv efter en førstafdøde ægtefælle, som den efterlevende ægtefælle i et uskiftet bo udbetaler efter ikrafttrædelsen. Loven finder ligeledes anvendelse på skifte af uskiftede boer, når begæring om skifte indgives til skifteretten efter ikrafttrædelsen. Endelig finder § 4 anvendelse på gaver, som modtages på denne dag eller senere.